

hindret, at disse Nødhjælpsarbejder er kommet til Udførelse. Og det, som den højtærede Socialminister vil ved sit Lovforslag om Laan til Kommuner til Udførelse af Arbejder, selv om disse Arbejder ikke udføres som Nødhjælpsarbejde, det er, at Socialministeren vil lukke Døren paa Klem, for at man ogsaa i Fremtiden kan komme udenom Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder.

Men det vil vi for vort Vedkommende ikke være med til, fordi vi mener, at det er bedre for Arbejderne at arbejde ved Nødhjælpsarbejde end at opretholde Livet ved Arbejdsløshedsunderstøttelse. Og vi ved jo, at Bestemmelserne vedrørende Nødhjælpsarbejder i den nye Arbejdsløshedslov er formet saa lempeligt, at Fradraget paa de 15 pCt. kun finder Sted, hvor der arbejdes med fuld Arbejdstid; men hvor der ikke arbejdes med fuld Arbejdstid, sker der overhovedet ikke noget Fradrag i de tarifmæssige Lønninger. Disse nye Bestemmelser i Loven af 1924 er — og dette er sket med Socialdemokratiets Tilslutning — formet saa lempeligt og formet netop paa den Maade for at skabe Betingelser for Udførelse af Nødhjælpsarbejder, ogsaa fordi man vilde svække Uvillien mod dem fra Fagorganisationerne og Socialdemokratiets Side. Derfor finder jeg det dobbelt utilbørligt, at man nu vil sabotere Arbejdsløshedslovens Bestemmelser paa den Maade, som man agter ved dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører (Fr. Andersen [Holbæk A.]) vilde ikke gaa ind paa min dokumenterede Fremstilling af, hvor store Beløb det overhovedet var, som Kommunerne havde Brug for at laane ved alle de Arbejder, som er bevilget og planlagt, og de Arbejder, som ikke er bevilget, men planlagt. Med Hensyn til alle de andre Arbejder, der har været under Overvejelse, hævdes det fra Arbejdsudvalgets Side, at Kommunerne ikke kan faa dem udført paa Grund af de økonomiske Forhold. Men de Arbejder, om hvis Udførelse der virkelig er Tale, drejer sig ikke en Gang om 3 Mill. Kr.; og paa Grundlag af dette kommer Ministeren og beder om et Statslaan paa 8 Mill. Kr. for at kunne laane knapt 3 Mill. Kr. ud til Kommunerne. Den ærede Ordfører sagde, at han troede mere paa Arbejdsudvalgets Udtalelser. Jeg tror, det vilde være klogt af den ærede Ordfører, om han ved at arbejde hele Materialet igennem saa, hvem der havde Ret i sine Betragtninger over dette Forhold, Arbejdsudvalget eller jeg; for hvis han

vilde gøre det Arbejde, vilde han se, at den Dokumentation, jeg har givet om dette Forhold, er den rigtige Dokumentation. Saa kan Arbejdsudvalget i øvrigt mene om dette Forhold, hvad det vil.

Naar der her er Tale om Arbejder til nogle og tredive Millioner Kroner, og Kommunerne siger, at for disse Penges Vedkommende mangler vi ikke en Gang 3 Mill. Kr., finder jeg det urigtigt, at man fra Arbejdsudvalgets og Ministeriets Side mener, at der skal et Statslaan til paa 8 Mill. Kr., for at Staten kan laane ud til Kommunerne. Jeg tror — det tør jeg maaske have Lov til at sige til den ærede Ordfører —, at det vilde ikke være uklogt ved Selvundersøgelse at komme til et Resultat ogsaa med Hensyn til dette Forhold og ikke saadan ganske blindt stole paa, hvad der staar i en Udvalgsbetænkning.

Den højtærede Minister vilde heller ikke gaa ind paa disse Bemærkninger — det havde jeg for øvrigt heller ikke ventet, for Ministeren dokumenterede ved Lovforslagets første Behandling, at det Kendskab, han havde til sit eget Lovforslag, saare langt fra var overvældende; jeg ved ikke, om det er blevet mere indgaaende siden den Tid, men ved første Behandling blev man ikke imponeret af den højtærede Ministers Sagkundskab.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsfondens Midler sagde den højtærede Minister, at disse var langt fra at være oppe mod de 20 Mill. Kr. Nu vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i Arbejdsudvalgets Betænkning tales der om 9 Mill. Kr. Jeg dokumenterede ved første Behandling efter en Formueopgørelse pr. 30. Juni 1925, at Arbejdsløshedsfondens Formue var 16,8 Mill. Kr. Der fandtes en Kassebeholdning paa 9,8 Mill. Kr., og Tilgodehavende hos Statskassen beløb sig til 2,4 Mill. Kr., Penge, der formentlig var gode nok; endvidere Tilgodehavende af beregnede, men ikke indbetalte Præmier fra Arbejdsgivernes Side paa 5,6 Mill. Kr. Derved kom man op paa et Beløb af 17,8 Mill. Kr., hvorfra fragaar Refusion af 1 Mill. Kr. til Kommuner og Institutioner, altsaa 16,8 Mill. Kr. Efter at jeg havde talt, oplyste det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som maa forudsættes ogsaa at have Kendskab til disse Ting, at Arbejdsløshedsfondens Midler i Øjeblikket var oppe imod 20 Mill. Kr. Senere har Ministeren rettet de 9 Mill. Kr. i Kassebeholdningen til 11 Mill. Kr., det gjorde han ved første Behandling efter at have faaet Besked hos Arbejds-